

بسم الله الرحمن الرحيم

فرمت مشترک برنامه‌های میان مدت میزکارهای تخصصی (عناصر مشترک الزامی در بسته جامع حل مسئله)
قطب: قطب تعمیق ایمان دینی و مبارزه با جریان‌ها و فرق انحرافی
کارگروه مقابله با فرق انحرافی

شناسنامه اجمالی مسئله

عنوان مسئله:

نفوذ فکری، فرهنگی و رسانه‌ای جریان‌ها، فرق انحرافی و فرقه‌گرایی

توصیف چیستی و ابعاد مسئله:

پیروزی انقلاب اسلامی و ترویج تفکر اسلام ناب و مذهب تشیع، نقطه عطفی در جهان اسلام بوده و ایران عزیز با ارائه الگوی نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران بر پایه توحید و وحدت مسلمین مورد اقبال مسلمانان قرار گرفته است. اردوگاه استکبار به منظور مقابله با این تفکر و با استفاده از ابزارهای مختلف به هجوم همه‌جانبه با این نظام پرداخته است. یکی از ابزارها شیوع، گسترش و ایجاد فرق و جریان‌های انحرافی است که متأسفانه شاهد گسترش آن‌ها به منظور سست کردن عقاید و باورهای دینی و تضعیف مکتب حقه اثنی‌عشری هستیم که در زیر به ابعاد مسئله اشاره می‌شود.

۱. نقش باستان‌گرایی و زرتشتی‌گری در تضعیف باورهای اسلامی و ناآگاهی مسئولان فرهنگی از نفوذ این جریان و برخورد با آن؛
۲. نفوذ گسترده رسانه‌های مسیحیت تبشیری و عدم توجه به تربیت نیرو جهت مقابله با آن؛
۳. نفوذ بهائیت و نبود برنامه فرهنگی و تبلیغی مدون و منسجم جهت مقابله با آن؛
۴. نفوذ جریان عرفان کیهانی (حلقه) در میان اقشار جامعه؛
۵. نفوذ افکار مدعی‌ایمانی و سوء استفاده از جریان مهدویت و انتظار؛
۶. مشروعیت‌سازی برای تصوف در ایران و حساسیت‌زدائی از خطرات آن.

درجه اهمیت:

فرقه‌گرایی یکی از تهدیدات جدی برای دین و جامعه دینی به شمار می‌آید و نتیجتاً به اختلافات مذهبی دامن زده و انحرافات بسیاری را به وجود می‌آورد.

جریان‌های فکری و اعتقادی منحرف چون زرتشتی‌گری، باستان‌گرایی، مسیحیت تبشیری، بهائیت، تصوف، عرفان حلقه و جریان مدعی‌ایمانی تلاش در جهت فرقه‌گرایی با هدف تضعیف آیین اسلام است. از این‌رو شایسته است برای مقابله عملی با هر یک از این جریان‌های انحرافی و متناسب با زمینه‌های رشد آن‌ها اقدامی شایسته صورت گیرد.

بی‌تردید جبهه کفر از انواع فرقه‌های انحرافی حمایت می‌کند و در سایه هجوم جنگ نرم، بستر مناسب و دلخواه خود را در رواج بی‌دینی و ناکارآمدی دین و در نتیجه تفرقه میان مسلمانان را فراهم می‌سازد.

در زیر به اهمیت هر یک از فرق انحرافی یادشده اشاره می‌شود:

۱. باستان‌گرایی و زرتشتی‌گری؛ شعار این جریان، بازگشت به هویت دینی و ملی ایرانیان و به زعم ایشان، ناکارآمدی دین مهاجم یعنی اسلام است.

۲. مسیحیت تبشیری؛ جذب مخاطبان و تربیت نیروی انسانی و آموزش‌دیده جهت تبلیغات آیین مسیحیت به عنوان منجی بشریت.

۳. بهائیت؛ ایجاد شکاف در صفوف ایمانی مسلمانان با بهره‌گیری وسیع از امکانات استعمارگران غربی.

۴. عرفان کیهانی (حلقه)؛ ترویج ابتذال و بی‌بندوباری و ترویج آرامش‌گرایی کاذب و مخالفت با نظام جمهوری اسلامی.

۵. تصوف؛ فاصله‌گیری از تعالیم مکتب معارفی اهل‌بیت (ع) و دامن‌زدن به اختلافات فکری و اعتقادی.

۶. مدعی یمانی؛ سوء استفاده از بحث مهدویت و انتظار و نفوذ در میان نخبگان حوزه.

سایر موارد ضروری به تشخیص کارگروه: